

Człowiek ogromny

Kiedyś ogromny żył taki człowiek
co chodził bez głowy
sypiał bez powiek

i każdy we wsi strasznie się bał
bo spał kiedy nie spał
i nie spał gdy spał

Nie miał on wcale małego brzucha
lecz gdy się skurczył
to był jak mucha

A gdy świeciło słońce zza chmur
człowiek majstrował
parasol z dziur

Pisał on wiersze wyłącznie słuchem
a pieśni śpiewał
grubym paluchem

Na jednej nodze stał bardzo długo
na jednej tylko
bo zgubił drugą

Rąk miał dwadzieścia zupełnie na nic
za to powierzchnię
posiadł bez granic

im bardziej cierpiał tym mniej to czuł
mniejszy od pszczoł
większy niż wół

żyłby on może siedemset lat
lecz im żył dłużej
tym bardziej bladł

Z tej to bladości nikt go nie widzi
on sam widokiem
swoim się brzydzi

A kiedy umarł to zaczął tyć
właśnie dlatego
że nie chciał się myć

Wiesław Dymny